La globalització

PENSA

La globalització és un procés històric d'integració mundial en els àmbits econòmic, comercial, polític, tecnològic, de les comunicacions, social i cultural, que ha convertit el món en un lloc cada vegada més interconnectat, un “veïnatge global”. Aquest procés es va produir amb la fi de la Guerra Freda, així com per l'expansió del lliure mercat globalment.

SABIES QUE...

El Diccionari de la Real Academia Española defineix el terme **globalització** com « *Procés pel qual les economies i els mercats, amb el desenvoluapment de les tecnologies de la comunicació, adquireixen una dimensió mundial, de manera que depenen cada vegada més dels mercats externs i menys de l'acció reguladora dels governs*».

La globalització és un procés fonamentalment econòmic, que consisteix en la creixent integració de les distintes economies nacionals en una única economia de mercat mundial.

La globalització és, bàsicament, el resultat de **quatre causes**, que no necessàriament són independents, però que s'han de diferenciar i precisar:

1. **La mundialització de l'economia**. Conseqüència, al seu torn, de la millora de les comunicacions, l'obertura de fronteres, la baixada dels costos de transports, la fragmentació geogràfica de la producció, la millora del comerç internacional en general, la millora del finançament global i de les noves aliances estratègiques entre el capital i la tecnología.
2. **L'eclosió de noves i importants tecnologies** en les dues últimes dècades.
3. **La cobertura planetària de les comunicacion**s (satèl·lits, telefonia mòbil, Internet).
4. **La importància que ha pres el factor coneixement i, en concret, la innovació** en els processos econòmics.

Un dels efectes més perniciosos de la globalització és l'asimetria en les relacions econòmiques i comercials entre els països del Nord i els països del Sud, provocada per la liberalització dels mercats dels últims quaranta anys (vegeu fitxa relacions Nord-Sud). Els països més beneficiats amb la globalització són els països del Nord, ja que poden trobar nous mercats, mà d'obra, matèries primeres, condicions fiscals, de producció o extracció, més avantatjoses.

En general, els països que s'anomenen “del Nord”, són països “rics o desenvolupats”, que solen proveir-se de matèries, mà d'obra i recursos (energia, aigua, etc.) als anomenats “països del Sud”. Aquests països més “pobres o en desenvolupament” són en realitat, moltes vegades, països rics pels nombrosos recursos naturals però que han sigut empobrits al llarg d'aquests segles des de la colonització, passant per la industrialització, fins a la globalització. Molts han vist com, durant tot aquest temps, se n'han extret les riqueses (cultius, minerals, fusta, mà d'obra més barata, etc.) per a ser exportades i explotades per altres països sense generar cap desenvolupament industrial o econòmic important als seus propis territoris. Doncs, moltes vegades, el que reporten econòmicament aquestes exportacions es queda en les mans d'una elit al seu país, sense redistribuir la riquesa a la resta de la població i sense millorar les condicions de vida d'una majoria social.

Ara el món està més interconnectat (en transports, comunicació, econòmicament, culturalment), la qual cosa té avantatges a l'hora de comunicar-nos, comprar, o viatjar. Però aquesta interconnexió més gran també ens fa més vulnerables “al contagi” de les crisis econòmiques i financeres entre països, i inclús a l'expansió mundial de malalties i par

QUÈ HI PUC FER JO?

- Ser conscient del que implica la globalització i dels aspectes negatius que comporta al nostre voltant, per a poder pal·liar-los en la mesura d'allò possible.
- Valorar l'adquisició, sempre que siga possible, de productes de comerç just per a garantir condicions de producció sostenibles, ètiques i solidàries. (vegeu fitxa Comerç Just).

PER A SABER-NE MÉS

- Wikihow
- Globalització